

φάρα

φάρα, η, ουσ. [*αλβαν. fara (= σπόρος, γένος)*]. **1.** γένος, ράτσα, σόι, φυλή: «είναι η πιο μεγάλη φάρα μέσ' στο χωριό». **2.** κοινωνική ή επαγγελματική τάξη: «η φάρα των πλουσίων || η φάρα των δικηγόρων || η φάρα των γιατρών». Συνήθως λέγεται με μειωτική διάθεση: «η φάρα των πλουσίων δεν μπορεί να κατανοήσει τα προβλήματα του φτωχού λαού || αν μπλέξεις με τη φάρα των δικηγόρων, θα 'χεις κακά ξεμπερδέματα || αν μπλέξεις με τη φάρα των γιατρών, θα πρέπει να 'χεις μια τσέπη με φακελάκια».

- *γαμώ τη φάρα μου! ή γαμώ τη φάρα που με πέταγε!* έκφραση αγανακτισμένου ή εκνευρισμένου ανθρώπου: «όλα τα στραβά σε μένα θα τύχουν, γαμώ τη φάρα μου!». Συνήθως η φρ. κλείνει πάλι με το *γαμώ*. Για συνών. βλ. φρ. *γαμώ τα καντήλια μου!* λ. *γαμώ*.

- *γαμώ τη φάρα σου! ή γαμώ τη φάρα που σε πέταγε! ή σου γαμώ τη φάρα! ή σου γαμώ τη φάρα που σε πέταγε!* **α.** επιθετική έκφραση εναντίον κάποιου που είναι ενοχλητικός, που μας δημιουργεί προβλήματα: «έλα δω ρε, γαμώ τη φάρα σου, γιατί πιάνεις κάθε τόσο τ' όνομά μου στο στόμα σου! || σου γαμώ τη φάρα που σε πέταγε αν ξαναπιάσεις τ' όνομά μου στο στόμα σου!». **β.** εκστομίζεται και ως βρισιά. Η φρ. πιο αραιά από ότι η αμέσως πιο πάνω, κλείνει πάλι με το *γαμώ*. Για συνών. βλ. φρ. *γαμώ τα καντήλια σου ή σου γαμώ τα καντήλια!* λ. *γαμώ*.

- *είναι άτιμη φάρα, α.* είναι κακός, δόλιος, ύπουλος: «είναι άτιμη φάρα και κανένας δε θέλει την παρέα του». **β.** είναι πανέξυπνος, πανούργος και για το λόγο αυτό επικίνδυνος: «πρόσεχε να μη σε ρίξει, γιατί είναι άτιμη φάρα». βλ. και φρ. *είναι κακία φάρα*.

- *είναι ίδια φάρα ή είναι μια φάρα*, τα άτομα για τα οποία γίνεται λόγος, έχουν τις ίδιες κακές ιδιότητες, τον ίδιο κακό χαρακτήρα: «απ' τη μέρα που γνωρίστηκαν είναι κώλος και βρακί, γιατί είναι ίδια φάρα». Συνών. *είναι ένα πανί / είναι του ιδίου φυράματος*. βλ. και φρ. *όλοι τους είναι ίδια φάρα*.

- *είναι κακία φάρα*, είναι κακός άνθρωπος, είναι παλιάνθρωπος: «πρόσεχεαυτόν που κάνεις παρέα, γιατί είναι κακία φάρα». βλ. και φρ. *είναι άτιμη φάρα*.

- *κακία φάρα*, σόι που το χαρακτηρίζει η κακία, που τα μέλη του ζουν στην απάτεωνιά, στην παρανομία: «πρόσεχε σ' αυτό το σπίτι που μπαίνεις, γιατί δεν υπάρχει πιο κακία φάρα».

- *όλοι τους είναι ίδια φάρα ή όλοι τους ίδια φάρα είναι*, λέγεται για άτομα που έχουν τα ίδια ελαττώματα, τον ίδιο κακό χαρακτήρα: «ταίριαξαν μια χαρά μεταξύ τους, γιατί όλοι τους είναι ίδια φάρα». Συνών. *όλοι τους είναι ίδια ράτσα ή όλοι τους ίδια ράτσα είναι / όλοι τους είναι τα ίδια σκατά ή όλοι τους τα ίδια σκατά είναι*. βλ. και φρ. *είναι ίδια φάρα*.

- *παιδιά της φάρας*, βλ. λ. *παιδί*.

- *του γαμώ τη φάρα ή του γαμώ τη φάρα που τον πέταγε, α.* τον καταξευτελίζω, τον καταντροπιάζω: «τον συνάντησε τυχαία έξω απ' το καφενείο και του γάμησε τη φάρα». **β.** τον τιμωρώ σκληρά, τον δέρνω άγρια, τον κατανικώ: «τον έπιασε στα χέρια του και του γάμησε τη φάρα». **γ.** εκστομίζεται και ως βρισιά. Για συνών. βλ. φρ. *του γαμώ τα καντήλια*, λ. *γαμώ*.